

نگاه
فریدون حسن

«پارا آسیایی» جای قدرت‌نمایی ایران سلام دوباره به هانگژو

می‌تواند بخش زیادی از قدرت مدال آوری کاروان ورزش کشورمان را کاهش دهد. پارا آسیایی جایی است برای قدرت‌نمایی آنها که تصور می‌کنیم دچار نقص هستند اما آنها با تلاش خود در تمام عرصه‌های جهانی و بین‌المللی ثابت کرده‌اند حتی از تمام مدعیان سالم ورزش ایران هم سبک‌تر هستند و می‌توانند چشم‌ها را خیره کنند. با وجود این بحث اعزام کیفی کاروان به هانگژو با هم مانند تیغی در گلولی ورزش از سوی مسئولان مطرح شده تا دوباره شاهد آن باشیم که برخی کت و شلوار پوش‌ها و برخی آدم‌های دائم‌السفر در هانگژو حضور داشته باشند اما ورزشکار، مربی و آنها که مؤثرند با شعار اعزام کیفی در ایران باقی بمانند.

این اوضاع و احوال کاروانی است که از امروز تلاش خود را برای قدرت‌نمایی در ورزش آسیا آغاز می‌کند؛ «کاروان فرزندان ایران» کاروانی که یک ایران چشم به قهرمانی و مدال آوری آنها دارد؛ کاروانی که می‌دانیم با وجود تمام مشکلات باز هم همه را شگفت‌زده می‌کند و باز هم جایگاهی در خور نام و شأن ایران به دست می‌آورد، پس منتظر درخشش بچه‌های پرتوان ایران زمین باشید و از مدال آوری آنها و اهتزاز پرچم پرافتخار ایران در هانگژو لذت ببرید.

در این میان البته باز هم جای خالی یک نفر خیلی احساس می‌شود؛ سیامند رحمان که یادمان نمی‌رود مثل پارالمپیک برای پارا آسیایی هم مدال تلاش را کنار می‌گذاشتیم. در جاکارتا تا در دوره قبلی هم همین‌طور بود. در پارالمپیک توکیو جایش خالی بود و حالا در هانگژو هم جای خالی‌اش احساس می‌شود؛ جای خالی کسی که لیگ‌بند فراموش‌نشده‌اش هیچ‌گاه از ذهن مان پاک نخواهد شد.

هانگژو دو هفته بعد از پایان بازی‌های آسیایی حالا میزبان چهارمین دوره رقابت‌های پارا آسیایی است؛ رقابت‌هایی که ما ایرانی‌ها بر خلاف بازی‌های آسیایی از همان شروع آن انتظار کسب مدال داریم. بچه‌های جانباز و توان‌یاب ایران در طول تمام سال‌های گذشته ثابت کرده‌اند با تلاش، استقامت و پشتکار فراوان خیلی بهتر از ورزشکاران سالم راه‌مدال آوری و کسب افتخار برای ایران را می‌دانند. اصلاً این بچه‌ها عادت‌مان داده‌اند به اینکه همیشه آن بالا باشند و همیشه مدال درو کنند.

در سه دوره گذشته خوش درخشیده‌اند و تا جایی پیش‌رفته‌اند که با شایستگی تمام در دوره گذشته زاین همیشه مدعی را جا گذاشتند و روی سکوی سوم جدول رده‌بندی نهایی ایستادند و حالا می‌خواهند در هانگژو باز هم همان کار را تکرار کنند. بچه‌های جانباز و توان‌یاب ایران تمام این نتایج را در شرایطی کسب کرده و می‌کنند که به لحاظ امکانات و شرایط آماده‌سازی قابل‌مقایسه با رقبای خود نیستند اما بر خلاف خیلی از آنها که فقط مدعی هستند فعلی خواستن را به درستی صرف می‌کنند.

حالا کاروان «فرزندان ایران» هانگژو را پیش‌رو دارد و جایی برای اثبات دوباره توانایی‌های ورزشکاران توانمند جانباز و توان‌یاب ایران و البته این بار کار سخت‌تر از هر زمان دیگری است. طی چند سال گذشته مشکلات چند برابر شده، هر چند تلاش مسئولان کمیته ملی پارالمپیک باعث شده است این معضلات و مشکلات به حداقل ممکن برسد اما با وجود این فاصله ورزشکاران کشورمان با رقبای این بار شاید بیشتر از هر زمان دیگر باشد، البته به تمام اینها باید اضافه کنیم موضوع سن در آوردی اعزام کیفی به مسابقات را که خود

مشعل پارا آسیایی روشن شد

فرزندان ایران همیشه بهترینند

چهارمین دوره بازی‌های پارا آسیایی از امروز در هانگژو آغاز می‌شود؛ جایی که توان‌یابان کشورمان در مصاف با رقبای خود در قاره کهن آماده‌گی خود را می‌سنجند. کاروان فرزندان ایران با ترکیبی از مردان و زنان ورزشکار ایران در هانگژو حاضر است با شعار «ایمان، ایران و افتخار» باز هم کاری‌کنند کارستان. بچه‌های خوش‌غیرت جانباز و توان‌یاب ایران در دوره قبلی روی سکوی سوم رقابت‌ها ایستادند و حالا کاری بسیار دشوار برای تکرار این عنوان دارند، هر چند واقعاً این‌بار ویم که بچه‌های کاروان فرزندان ایران با هر عنوانی همیشه شایسته بهترین‌ها هستند.

در دسر دوباره اعزام کیفی

«اعزام کیفی»؛ نگرشی که باعث شد در نوزدهمین دوره بازی‌های آسیایی شاهد عملکرد بسیار ضعیف و دور از انتظار کاروان اعزامی ایران به چین باشیم، حالا گریبان کاروان «فرزندان ایران» را هم گرفته تا امید زیادی به دروی مدال‌ها در پارا آسیایی هانگژو نداشته باشیم. اعزام کیفی بی‌تردید خودزنی است، خصوصاً در مورد کاروانی که می‌توانست بار دیگر توانمندی فرزندان ایران را به نمایش بگذارد اما با کسب‌لیگ آق‌یاب مسئول که برای همه چیز چرتکه می‌اندازند، جمع کردن سبک فساد در ورزش کشور، حسرت حضور در بازی‌های پارا آسیایی به دل ورزشکاران زیادی ماند؛ ورزشکارانی که عمدتاً در سخت‌ترین شرایط خود را مهیای حضور در میادین مختلف بین‌المللی می‌کنند اما چند سالی است رقیب آنها بیخ‌گوش‌شان است که در میدان نبرد رقیبی که عبور از سد آن توانمندی و مبارزه متفاوت را می‌طلبد.

حضور ورزشکاران ایران در رقابت‌های پارا، می‌خواهد آسیایی باشد یا جهانی، جدا از کسب مدال و رفتن روی سکو و به اهتزاز در آوردن پرچم پرافتخار کشور بر فراز دنیا، پیام‌ها و پیام‌های دیگری هم دارد که به رخ کشیدن توانمندی‌های فرزندان ایران، در بین توان‌یابان کشور امید و انگیزه ایجاد می‌کند که به دلیل شرایط خاص جسمانی‌ای که دارند، شاید از حضور در جامعه گریزان باشند. افرادی چون مهرداد والیبالی‌نستسته ایران که بی‌شک بهانه و انگیزه می‌خواهند برای بروز توانمندی‌هایی که دارند؛ استعدادهایی که امروز به جای شکوفایی، با تصمیمات سرتاپا ایراد مسئولان شاهد پرر شدن آنها هستیم.

کشیدن خط قرمز روی نام ورزشکاران به بهانه اینکه شانس برای کسب مدال و رفتن روی سکو ندارند، کار چندانی نیست اما بی‌تردید توان گرافیک دارد و با روح ورزش و شعارهایی که در راستای توسعه و ترقی جامعه‌داده می‌شود در تضاد است. کنار گذاشتن یک ورزشکار، خصوصاً ورزشکار با انگیزه زندگی در افرادی را نابود می‌کند که در خروج از کج‌انگیزای خود به دلیل شرایط جسمانی دچار تردید و دودلی هستند؛ افرادی که بعید نیست با ورود به جامعه، سهم بسزایی در پیشرفت فرهنگی، اجتماعی و ورزشی کشور داشته باشند. کمی‌نستند افراد توانمندی که پشت‌های مهمی را در جامعه عهددار هستند؛ افرادی که شاید یک تلنگر و یک بهانه مانع خاتمه‌یابی آنها شده باشد و تردیدی نیست که ورزش بهترین بهانه برای حضور آنها در جامعه است. اما چه ساده طی چند سال اخیر با وجود شعارهای رنگارنگی که در راستای تلاش برای حضور افراد توانمند و جانباز در جامعه داده شده، راه بسیاری را که عزم و قدرت کردن داشته‌اند، با تصمیم‌هایی چون اعزام کیفی به مسابقات بسته‌ایم؛ راهی که نه فقط می‌تواند مدال و عنوانی برای کشور عزیزمان ایران در بی‌دسته‌ی راننده در می‌تواند فرصتی برای خودباوری افراد جانباز و معلول باشد و انگیزه‌ای برای آنها که شاید هنوز نمی‌دانند شرایط متفاوت جسمانی‌ای که دارند، نمی‌تواند نامی برای کسب موفقیت در مقاطع مختلف باشد. تسویق جامعه برای استقبال از ورزش با تصمیماتی چون اعزام کیفی جهت کاهش هزینه‌ها در تضاد است و این تضاد بی‌هیچ‌شک و تردیدی به سود ورزش و سلامت جامعه نیست و می‌تواند عواقبی گراف‌تر از عدم‌دستیابی به چند مدال را در آینده در پی داشته باشد؛ عواقبی که کاش بعد از رقابت‌های هانگژو آق‌یاب مسئول و تصمیم‌گیرنده را به فکر فرود تادست از راه‌اشتباهی که در پیش گرفته‌اند، بکشند.

از حیث کسب مدال در رده‌های بعدی قرار داشتند. چهار سال پس از آن ۲۰۰ ورزشکار از کشورمان به بازی‌های اینچئون کره جنوبی اعزام شدند تا در بازی‌های ۲۰۱۴ نیز از اعتبار ورزش پارالمپیک ایران دفاع کنند. این بار هم در جدال با رقبای آسیایی ۱۲۰ مدال (۳۷ طلا، ۲۵ نقره و ۲۱ برنز) به ارمغان آمد و رتبه چهارمی در دست خودمان باقی ماند. بیشترین تعداد شرکت‌کننده از آن رشته دوومیدانی بود؛ ۹ ورزشکار اعزامی در پایان رقابت خود ۲۲ مدال رنگارنگ را به گردن آویختند و همانند بازی‌های گوانگجو تعداد مدال‌های شنا دورقی (۱۳ مدال) شد. اوج درخشش ورزش جانبازان و توان‌یابان ما در بازی‌های ۲۰۱۸ به نمایش گذاشته شد. سومین دوره بازی‌های پارا آسیایی در جاکارتا اندونزی برگزار شد، در پایان مسابقات ۲۰۹ ورزشکار اعزامی (۷۱ زن و ۱۳۸ مرد) با کسب ۱۳۶ مدال جایگاه کشورمان را یک پله ارتقا دادند. رتبه سومی در شرایطی به دست آمد که تعداد مدال‌های دوومیدانی نیز افزایش یافت. این رشته به تنهایی ۸۱ مدال برای مان کسب کرد؛ از طرفی وزنه‌برداری نیز از شانس در کسب مدال (۱۰ مدال) پیشی گرفت. همچنین شطرنج‌بازان ایرانی هم در دوره گذشته ۱۴ مدال برای کاروان مان به ارمغان آوردند. با توجه به رشد قیما و سرمایه‌گذاری‌مان در ورزش پارالمپیک، نمایندگان ما برای جدال با حریفان آسیایی و تصاحب مدال کار سختی پیش‌رو دارند. با وجود این تأکید دوباره بر کیفی‌گرایی و اعزام شانس‌های مدال به هانگژو، باعث شده است منتظر تکرار مقام سومی در این دوره باشیم.

پارا آسیایی انتخاب شده و همانند همیشه اتحاد، یکدلی و عزم‌راسخ، برگ برنده نمایندگان مادر رقابت با رقیبا خواهد بود. پس از بررسی‌های تخصصی و فنی طولانی، مسئولان کمیته ملی پارالمپیک حضور ورزشکاران ایرانی در ۱۶ رشته ورزشی را تأیید کردند. در لیست نهایی کاروان، نام ۲۱۰ ورزشکار (۱۲۸ مرد و ۸۲ زن) دیده می‌شود. در این بین ورزشکاران مرد در ۱۶ رشته و بانوان اعزامی در ۱۱ رشته با حریفان خود رقابت می‌کنند. نکته جالب اینکه فاطمه بیات در رشته شطرنج با ۱۳ سال سن جوان‌ترین ورزشکار ایرانی در پارا آسیایی هانگژو و اسدالله عظیمی ۶۴ ساله در رشته پارادوومیدانی مسن‌ترین نماینده ماست. بوجیا، پاراتکواندو، پاراتیراندازی، پاراتیراندازی با کمان، پارانتیس‌روی میز، جودو، پارادوچرخ‌سواری، پارادوومیدانی، پاراشنا، شطرنج، پاراکانو، پاراوزنه‌برداری، بسکتبال با ویلچر، فوتبال نابینایان، گلبال و والیبالی‌نستسته، رشته‌هایی هستند که در آنها نماینده داریم و باید منتظر کسب مدال‌های رنگارنگ‌شان باشیم. پاراتکواندو و پاراکانو برای نخستین‌بار در این بازی‌ها برگزار می‌شوند. همچنین ورزشکاران کشورمان هم برای اولین‌بار در رشته پاراوزنه‌برداری بانوان و شطرنج توان‌یابان بازی‌های پارا آسیایی حضور دارند.

سرپرستی معنوی کاروان به آواد الداغی دختر شهید حمید الداغی معروف به «شهید غیرت» سپرده شده است. مسئولیت پرچمداری کاروان فرزندان ایران نیز به ساره جوانمردی محول شده؛ بانوی تیرانداز در حالی در مراسم افتتاحیه پیشاپیش کاروان حرکت می‌کند که به تازگی مادر شده و به عنوان جاکارتا تانیز پرچمداری کاروان را بر عهده دارد. ساره در بازی‌های جاکارتا تانیز پرچمدار کشورمان بود. دفاع از عنوان سومی دوره گذشته انتظاری است که امیدواریم کاروان ما در هانگژو این انتظار را برآورده کند. در سه دوره پیش بازی‌ها، مقام‌های چهارم و سوم از آن ایران بوده است. گوانگجو چین میزبان اولین دوره بازی‌های پارا آسیایی (۲۰۱۰) بود، ۴۱ کشور آسیایی در ۹ رشته با هم به رقابت پرداختند. کاروان ورزشی ما با نام «مهرم» و با ۵۸ ورزشکار موفق به کسب ۸۰ مدال شدند. در گوانگجو بار سنگین مدال آوری بیشتر روی دوش دوومیدانی کاران مان بود. آنها با ۳۶ نماینده موفق به کسب ۳۴ مدال (۱۴ طلا، ۱۰ نقره و ۱۰ برنز) شدند. شش، وزنه‌برداری و جودو

کاروان «فرزندان ایران» کار سختی در هانگژو دارد انتظار تکرار سومی آسیا

شیوانوروزی

بازی‌های پارا آسیایی هانگژو از امروز رسماً آغاز می‌شود و ورزشکاران جانباز و توان‌یاب کشورمان برای درخشش در این میدان آسیایی با به میدان نبرد می‌گذارند. بعد از نتایج ضعیف کاروان ما در بازی‌های آسیایی، حالا همه منتظرند پارا آسیایی‌ها با مدال‌های خوش‌رنگ خود این ناکامی را جبران کنند.

چهارمین دوره این بازی‌ها به میزبانی چین و در شهر هانگژو برگزار می‌شود و کاروان کشورمان با نام «فرزندان ایران» در این رویداد حضور دارد. امسال نیز سیاست کیفی‌گرایی در اعزام نفرات اعمال شده و بهترین‌های ورزش جانبازان و توان‌یابان برای کسب حداکثر مدال به چین سفر کرده‌اند. در این دوره شعار «ایمان، ایران و افتخار» برای کاروان

امید ایران به «فرزندان ایران» اندیشیدن به فراتر از جایگاه سوم

شمیم رضوان

چهارمین دوره رقابت‌های پارا آسیایی در حالی به طور رسمی از اول آبان ماه سال جاری آغاز می‌شود که با وجود اعزام کیفی کاروان فرزندان ایران که بی‌تردید شانس مدال آوری کشورمان را کاهش خواهد داد، همچنان ایران یکی از مدعیان حاضر در این رقابت‌هاست که در رشته‌های زیادی شانس مدال آوری و حتی قهرمانی دارد؛ رشته‌هایی چون والیبالی‌نستسته، بسکتبال با ویلچر، پاراوزنه‌برداری، پارادوومیدانی، پاراتیروکمان و همچنین پاراتیراندازی، هر چند نمی‌توان از شانس ایران در پاراتکواندو که در این رقابت‌ها برای نخستین‌بار حضور دارد نیز به سادگی گذشت. علاوه بر آن بی‌تردید ایران در دیگر رشته‌ها نیز شاهد کسب مدال خواهد بود، هر چند نام آنها در لیست شانس‌های مدال نباشد، اما باید دید با وجود تصمیمات گرفته‌شده کاروان فرزندان ایران موفق به تکرار یا ارتقای رتبه ایران در بازی‌های پارا آسیایی هانگژو می‌شود؟

والیبالی‌نستسته

بی‌جهت نیست که وزیر ورزش مدعی است حضور تیم ملی والیبالی‌نستسته ایران در هانگژو، به بازی‌های آسیایی اعتبار می‌بخشد چرا که تیم ملی والیبالی‌نستسته ایران در حال حاضر پرافتخارترین و قدرتمندترین تیم جهان در تمام رقابت‌های بین‌المللی است؛ تیمی که جز پارالمپیک ۲۰۰۴ آتن و ۲۰۱۲ لندن، همواره صاحب گردن‌آویز طلا بوده و قهرمان رقابت‌های بین‌المللی، به طوری که حدود یک دهه از آخرین باخت این تیم در یک میدان رسمی می‌گذرد. تیم ملی والیبالی‌نستسته ایران که در سه دوره قبلی بازی‌های آسیایی با کسب عنوان قهرمانی به کار خود پایان داده، همین چند ماه قبل به عنوان قهرمانی قاره کهن دست یافت و حالا یکی از شانس‌های طلای ایران در این دوره از رقابت‌های پارا آسیایی است که در صورت دفاع از عنوان خود موفق به بوکر قهرمانی می‌شود.

بسکتبال با ویلچر

صعود یک پله‌ای به نسبت ادوار گذشته و ایستادن در جایگاه سوم رقابت‌های پارا آسیایی به لطف طلایی که بسکتبال ویلچر ایران در آخرین روز مسابقات جاکارتا کسب کرد، دلیل خوبی است تا این رشته در لیست شانس‌های کسب مدال قرار بگیرد؛ تیمی که با درخشش در رقابت‌های جهانی آلمان سابقه ایستادن در رده چهارم دنیا را در کارنامه دارد. هر چند بسکتبال با ویلچر ایران در پارالمپیک توکیو با ایستادن بر رده دهم به کار خود پایان داد اما چندی پیش در رقابت‌های جهانی با ایستادن بر سکوی سوم به مدال برنز دست یافت؛ مدالی که

تغییرات زیاد دهکده بازی‌ها برای بازی‌های پارا آسیایی مناسب‌سازی هانگژو برای توان‌یابان

اشرف رامین

چینی‌ها مثل همیشه برای برگزاری یک رویداد بزرگ و ورزشی دیگر آماده هستند. میزبانی چهاردهمین دوره بازی‌های آسیایی به قدرت اول ورزش قاره سپرده شده و با توجه به برگزاری مطلوب بازی‌های آسیایی، انتظار می‌رود بازی‌های پارا آسیایی نیز با شرایط ایده‌آل و امکانات خوب برگزار شود. شهر هانگژو به فاصله دو هفته از اتمام بازی‌های آسیایی، میزبان ورزشکاران توان‌یابی است که از سراسر قاره خود را به این کشور رسانده‌اند. امکانات خوب این شهر کار را برای حضور ورزشکاران آسان کرده است؛ شهری پر از آسمان‌خراش‌های سربه‌فلک‌کشیده، پیشرفته در عرصه تکنولوژی و با طبیعت بسیار زیبا؛ از حیث امکانات ورزشی هم غنی است. سال‌های ورزشی متعدد در هانگژو و اطراف آن در این دوره پارا آسیایی نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد. مهم‌ترین مسئله دهکده ورزشکاران است؛ دهکده‌ای که اخیراً در اختیار ورزشکاران بازی‌های آسیایی قرار داشت، بلافاصله پس از ترک آنها، برای استفاده مجدد جهت ورزشکاران پارا آسیایی با تغییراتی مواجه شد. در نظر گرفتن شرایط جسمانی بسیاری از نفرات اعزامی باعث شد مسئولان برگزاری دهکده ۳۲۵ هزار مترمربعی را برای حضور ورزشکاران توان‌یاب مناسب‌سازی کنند. طی این بازی‌ها ۳ هزار و ۴۴۶ اتاق در دهکده در اختیار تیم‌ها و اعضای‌شان قرار می‌گیرد. علاوه بر این راه آلوده دهکده به ویژه برای حرکت ویلچر مناسب‌سازی شده است. ضمن اینکه نشانه‌ها و علامت‌هایی نیز به خط بریل نوشته شده و حمل‌ونقل تیم‌ها نیز از طریق ۳۰ خط مختلف اتوبوس‌رانی انجام می‌شود. داخل اتاق‌های دهکده، رمپ‌هایی برای تردد ویلچرها در نظر گرفته شده و حتی ارتفاع تخت‌ها نیز تغییر کرده است. ورزشکاران چینی اولین گروهی بودند که به دهکده بازی‌ها وارد شدند، چین پس از قهرمانی مقتدرانه در بازی‌های آسیایی، قصد دارد با ۴۳۹ ورزشکار خود در پارا آسیایی نیز خوش بدرخشد. این دومین میزبانی چینی‌ها از بازی‌های آسیایی و پارا آسیایی طی دو دهه اخیر است. آنها بارها ثابت کرده‌اند استعداد برگزاری تورنمنت‌های قاره‌ای و جهانی هستند. ورزشکاران حاضر همچنین برای تمرین نیز دچار مشکل نمی‌شوند چرا که سال‌های تمرینی هم برای استفاده توان‌یابان آماده شده است. FEIFE نام عروسک بازی‌هاست؛ این نام برگرفته از یک پرند در فرهنگ لیاگژو است. FEIFE آمیخته‌ای از فرهنگ شهر هانگژو و نوآوری در تکنولوژی محسوب می‌شود. پیام FEIFE برای بازی‌های پارا آسیایی سعادت، شادی و تمایزهای فرهنگی است.

دستیابی به آن نشان داد، تیم ملی بسکتبال با ویلچر ایران با کسب نخستین مدال جهانی بعد از گذر از دوره محرومیت و تبعیض در مسیر درستی قرار گرفته و با پوست‌اندازی و معرفی نسلی نو، آینده درخشانی در پیش دارد؛ تیمی که انتظار می‌رود با دست پر از هانگژو بازگردد.

پاراوزنه‌برداری

وزنه‌برداری از دیگر رشته‌های شاخصی ایران در این دوره از رقابت‌های پارا آسیایی است که انتظارات زیادی از آن وجود دارد؛ تیمی با ترکیب روح‌الله رستمی، علی اکبر غریب‌شاهی، احمد امین‌زاده، محسن بختیار، امیر جعفری، سیدحامد صلیحی‌پور، مهدی صیادی، سید یوسف یوسفی، نادر مرادی و سامان رضی که به زعم رضازاده (سرپرست تیم) تک‌تک این شانس رفتن روی سکو هستند. این تیم حدود یک ماه قبل در مسابقات جهانی امارات موفق به کسب ۶ مدال شد و عجیب نیست اگر همانطور که رضازاده، قهرمان اسبق وزنه‌برداری ایران می‌گوید، تک‌تک نفرات آن در چهارمین دوره بازی‌های پارا آسیایی روی سکو بروند.

پارادوومیدانی

یکی از رشته‌های پرمدال ایران در این دوره از بازی‌های پارا آسیایی بی‌شک دوومیدانی است؛ رشته‌ای با ماده‌های متعدد که فرزندان ایران در بسیاری از آنها جو شانس‌های مدال هستند. ۱۹ مهرماه، آخرین مرحله از دوی تمرینی ملی پوشان پارادوومیدانی ایران با حضور ۳۶ ورزشکار در ماده‌های مختلف برگزار شد تا فرزندان ایران در شرایط ایده‌آل بدنی راهی هانگژو شوند. کاروان ایران امید زیادی به مدال آوری پارادوومیدانی کاران از جمله هاشمیه متقیان، امان‌الله‌پایی، امیر خسروانی، سجاد نیک‌پرست، حامد امیری، سعید افروز، هرمز سیدی، الناز داراییان و آتنا محمدی دارد؛ البته از شانس‌نفراتی چون ساره جوانمردی در تیراندازی و زهرآغمتمی در تیروکمان هم نمی‌توان به سادگی گذشت؛ نفراتی که نه روی مدال آوری آنها در هانگژو که روی قهرمانی آنها در این دوره از بازی‌های پارا آسیایی حساب ویژه‌ای باز شده است، هر چند نعمتی و جوانمردی تنها شانس‌های مدال ایران در تیروکمان و تیراندازی نیستند.